

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi poli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold.; pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani v sredo 28. februarja 1872.

O b s e g: Oklic o brezplačni podelitvi panjev iz državne podpore kranjskim ljudskim učiteljem in manj premožnim čbelorejcem kmetiškega stanú. — Oklic, kako se bode letos po deželi dalo državne podpore seme svilnih črvičev, murbovo drevje in pa seme pravega ruskega lanú. — Ogenj v gozdu. (Konec.) — Potopisni listi slovenskega učitelja svojemu pobratimu. — Kaj je prestopno leto? in kako se je to stvarilo? — Poročilo o VII. občnem zboru slovenske Matice 15. februarja 1872. — — Dopisi. — Novičar.

Gospodarske stvari.

O k l i c

o brezplačni podelitvi panjev iz državne podpore kranjskim ljudskim učiteljem in manj premožnim čbelorejcem kmetiškega stanú.

Iz denarne podpore, katero je c. kr. ministerstvo kmetijstva dalo družbi kmetijski za povzdigo kranjskega čbelarstva, se bosta od vsacega onih dveh panjev, ktera je dotična komisija novembra meseca l. l. za našo čbelorejo za najbolja spoznala, po en panj podaril takim učiteljem kranjskih ljudskih šol, kateri se s čbelorejo pečajo in jo v šoli učijo.

Ako bi se pa učiteljev ne oglasilo dosti, bosta se dala po dva taka panjova tudi manj premožnim čbelorejcem kmetom.

Učitelji, ki dobodo panjova, pa dobodo vrh tega še za vsak panj po dva goldinarja denarne podpore, da si kupijo čbel, al te 4 gold. dobijo le po tem, ko so se izpričali, da so panjova res z rojema oskrbeli.

To se daje na znanje s tem pristavkom, da se učitelji na deželi, ki želijo dobiti panjev in denarne nagrade, obrnejo do 20. sušca t. l. na podpisani centralni odbor s pismom, katero mora potrjeno biti od okrajnega šolskega sveta in od županstva dotičnega kraja o tem, da so res čbelorejci in učeniki čbelarstva v šoli.

Kmetje čbelorejci, ki so manj premožni in želé panjova dobiti, če jih bode kaj ostalo po razdelitvi med učitelje, pa morajo v svoji pismeni prošnji izkazati, po koliko panjev da navadno špogajo in kako dolgo se s čbelarstvom že pečajo. To pismo morata potrditi gošpod fajmošter in župan.

Centralni odbor c. k. družbe kmetijske
v Ljubljani 20. svečana 1872.

O k l i c,

kako se bode letos po deželi dalo iz državne podpore seme svilnih črvičev, murbovo drevje in pa seme pravega ruskega lanú.

Seme svilnih (židnih) črvičev rumenih Friulskih in pa seme pravih Japaneških se bode dalo za tretji del cene, po kateri je družba kmetijska ga kupila, to je, eno unčo Friulskega ali pa en kartón Japaneškega po 2 gold. 75 kr.

Tudi murbe mnogovrstne velikosti se bodo dale za tretjino cene.

Učitelji ljudskih šol kranjskih, ki šolsko mladež podučujejo v sviloreji (židoreji), dobijo $\frac{1}{4}$ unče ali $\frac{1}{4}$ kartóna in pa nekoliko murb zastonj.

Pravi (izvirno) Rigajski lan se prodaja mernik po 5 gold.

Kdor tedaj tega ali unega kaj želi, naj se kmalu, zadnji čas pa do konca sušca meseca ali s pismom ali z besedo oglasi v pisarnici družbe kmetijske v Ljubljani (nad Bregom v Salendrovih ulicah).

Centralni odbor c. k. družbe kmetijske
v Ljubljani 25. svečana 1872.

Ogenj v gozdu.

(Konec)

Sredstva, katerih je treba se poslužiti, da se ognji ne napravijo, in se dalje ne razprostirajo, so:

1. Da se po gozdnem vodstvu naredbe vpeljajo;
2. da se gozdi s presekami v manje oddelke razdelé;
3. da se tisti, ki požigalca dobí, dobro plača;
4. da gozdni čuvaji pri suhem vremenu marljivo gozde obiskujejo in ljudi svaré.

Če vendar ogenj nastane, poslužimo se teh pripomočkov za odvrnitev:

1. Ogenj v posameznih votlih drevesih ustaviti, je že dosti, luknjo, kjer je ogenj v drevo prišel, s šaro zamašiti. Ogenj koj vgasne, in drevo je še dolgo dobro. Če ima drevo od zgorej luknje, se ne pogasi, če spodnjo luknjo zamašimo. V tem primerljivi moramo tako drevo posekati, luknje potem zamašiti ali pa z vodo politi, da se ogenj zaduši.

2. Če nastane ogenj v listji, mahu ali vresji, moramo ga z zelenimi vejami otepati, da ga pogasimo. Populimo 2—3 korake široko ves mah, odstranimo listje blizu ognja in ne bode se mogel dalje razprostrati. Pokličimo sosedne vasi, drvarje, oglarje in vse druge ljudi, ki jih moramo v naglem sklicati s plat zvoná ali s hitrimi ljudmi, da pridejo na pomoč s sekirami, lopatami in grabljami. Do tega pa ogenj otepajmo, listje in mah odpravljajmo, da se ne bode razširjal. Ko pridejo ljudje, postavimo jih v vrsto; eni naj otepljejo, drugi plaze delajo. Ko je plaz korak širok, se že ogenj ne razprostira, more se pa še širokeji narediti. Ne delajmo pa, kar eni svetujejo rova okoli pogorišča. Delo trpi predolgo in naglo narejeni plazi so ravno tako zdatni. Samo tistikrat se mora rov narediti, če zemlja gorí, kar se v krajih, kjer je zemlja šotna, more zgoditi. Tak ogenj se pa tudi ne razširja naglo, zato se